

[Alfred Jensen.]

budget angiver. Jeg nævnte under lovfor-
slagenes første behandling, at vi yder tjene-
stemændene 14 portioner tillæg udover det,
reguleringsbestemmelserne i tjenestemand-
loven giver dem ret til. Det finder jeg ganske
rimeligt, fordi disse reguleringsbestemmel-
ser er for dårlige og forårsager det misforhold,
at tjenestemændene, hvis de ikke fik andre
tillæg end dem, der er hjemlet i tjeneste-
mandsloven, kom for langt bagefter. Ar-
bejderne i det private erhvervsliv har jo
fået en lignende lønforhøjelse udover de
reguleringstillæg, der hjemles i de kollektive
overenskomster. Og hvad os folketings-
mænd angår, har vi heller ikke kunnet nøjes
med det reguleringstillæg, der gælder for
tjenestemændene. Vi har tillagt os selv
lønforhøjelser, som er lige ved at andrage
50 pct. Vore lønninger er jo forhøjet fra
ca. 12 000—13 000 kr. til ca. 20 000 kr.;
det går jo nemlig ikke at skille omkost-
ningstillægget ud fra det vederlag, der skal
beskattes; det må tages under eet. Vi har
sikret os selv. Vi yder også af og til et
ekstratillæg til de gamle, men de arbejds-
løse har intet fået.

Nu stilles der altså et ekstra brændsels-
tillæg på 95 kr. til rådighed, men iøvrigt
må de arbejdsløse gå for de understøttelser,
der var gældende i 1946, med de reguleringer,
der siden har fundet sted. Det er da klart,
at de arbejdsløse har brug for og trænger
til at få en forhøjelse som den, vi har fore-
slået. Det er en kendsgerning, at der ude
omkring i landet af samtlige arbejdsløse og
fra fagbevægelsens side rejses krav om for-
højelse af de satser, som findes i arbejds-
løshedsloven. Man kan stemme vore forslag
ned, men man vil ikke kunne dæmpe de
arbejdsløses utilfredshed.

Jeg tvivler på, om man overhovedet kan
stemme de arbejdsløses fordringer ned,
selvom man afviser vore forslag. Det vil
føles som en urimelighed, og jeg er over-
bevist om, at kravet vil blive rejst med
fornyet styrke, kravet om, at man nu
tager fat på at regulere satserne på en
sådan måde, at de arbejdsløse kan komme
til at leve på lige fod med andre befolk-
ningsgrupper og i samme forhold som i
1946. Det er ganske givet, at de arbejds-
løses armé bliver nødt til at rejse kravene,

for de er ikke i stand til at klare dagen
og vejen. Der blev ved regeringsfor-
slagets fremsættelse henvist til, at flere af de
ledende folk indenfor arbejdsløshedskas-
serne og fagbevægelsen havde fremført
krav om ekstra brændselstillæg; ja, men
disse repræsentanter talte også om, at
der måtte ydes ekstra hjælp på andre
områder. Arbejdsmandsforbundets formand
skal endda have udtalt, at hvis man ikke
skaffer beskæftigelse til de mange titusinder
af arbejdsmænd, må kravene om regulering
af satserne rejses, og rejses på en sådan
måde, at de efterkommes. Dette synes jeg
dog bør tages i betragtning, inden man
skrider til afvisning af vore forslag.

Det mest rimelige ville være, om folke-
tinget gennem gruppernes ordførere gav
tilsagn om en realitetsbehandling af vore
lovforslag i udvalget med det formål at
gennemføre en regulering af satserne. Jeg
ved ikke, om der er grundlag for sådanne
forhåbninger — det forekommer mig noget
naivt, eftersom man overhovedet ikke har
taget stilling til spørgsmålene i udvalget;
men alligevel vil jeg sige, at det rimelige
ville være, at man tog de to lovforslag op
til behandling og derefter mødte med en
indstilling om ændringer i lovgivningen på
det angivne område.

Vi vil naturligvis stemme for regerings-
lovforslaget, når det kommer til endelig
afstemning i dag. Vi er enige i, at det, når
det drejer sig om hjælp af denne art, er
forsvarligt at se bort fra forretningsordenens
frister — også fordi dette forslag er over-
skueligt; men hvis man ikke vil love os
at realitetsbehandle vore to lovforslag,
må vi forlange afstemning over hver enkelt
paragraf, så der kan skabes klarhed over,
hvem det er, der bremser forhøjelser på
dette område, hvem det er, der ikke vil
være med til at realitetsbehandle de krav,
som ikke alene kommunisterne, men alle
arbejdere og arbejdsløse fører frem i denne
vinter.

Poul Sørensen: Jeg kan henholde mig til
de bemærkninger, som udvalgets ærede
ordfører (Ravn) på udvalgets vegne har
gjort, og jeg har i og for sig ikke noget
at tilføje i den forbindelse; men jeg vil
gerne, foranlediget af de bemærkninger,